

Dežela   izdajalcev   in Koprivnikarjev

Ko gre za prestopne in izdaje smo Slovenci dokazali, da smo sposobni veliko doseči v kratkem času. Številni prestopi so posledica novih strank in turbulentnega dogajanja predvsem na levem delu strankarskega spektra. Tam stranke iz nič zmagajo na volitvah, potem pa zgrmijo. Denimo: Zares, Pozitivna Slovenija, Državljanska lista, SMC... Na zadnjih volitvah LMŠ celo zmagala ni, je pa prevzela oblast. S temi strankami se posamezniki vzdignejo na vrh oblasti, potem smo pa priča fenomenom Borisa Koprivnikarja, ki dobi dobro delo v BTC, a se mu takoj odpove zaradi vtisa korupcije, ki preveč škodi vsem vpletenim.

Izdaje so bolj redke in usodne od prestopov, jih pa naše oblasti slavijo, kar je vredno posebne pozornosti.

Vojska lojalna svoji partiji

Ta teden so to storili tako, da so sredi Ljubljane paradirali ob 50 obletnici ustanovitve vojaške enote, ki se je proslavila z nelojalnostjo prvi demokratično izvoljeni slovenski oblasti po desetletjih diktature. Ko je oblast prevzemal bolj desni Demos s programom osamosvojitve in slovenske države, je vrh teritorialne obrambe svoje orožje naglo predal federalni vojski, ki jo je nadzirala zveza komunistov. Po domače: pokleknili so pred pravimi gospodarji. Bil je sicer nekaj

upora in upornikov. Iz teh je pozneje nastala prava slovenska vojska. Izdajo – in ne upor proti njej – je ta teden počastil predsednik državnega zbora **Dejan Židan** (SD). Predsednik stranke, ki je nastala iz zveze komunistov. Prišel je tudi predsednik republike **Borut Pahor**, ki je nekoč tudi vodil SD. Pahor je zavrnil pokroviteljstvo, zbranim in državi pa povedal nekaj manj lepih dejstev o zgodovini skupnosti. S tistim, kar je Pahor povedal, se v največjem delu strinjam. Denimo s tem, da slovenska vojska ni naslednica TO izpred 50 let in da je po slovenski vojski prvič zadišalo pred 28. leti, pa tudi, da je žalostno, ker več naših otrok ve, kdo je bil Steve Jobs, ustanovitelj Applā, kot, kdo je bil **Jože Pučnik**, nestor slovenske države.

A čeprav je Pahor opisal dogajanje in njegov pomen pred desetletji, ostaja dilema, zakaj je prireditev v Ljubljani sploh bila in kaj je predsednik tam počel. Je pa vsaj povedal, kar je bilo treba povedati.

Ostaja nam neprepričljivo pojasnilo, da je bila proslava zaradi ljudi, navadnih vojakov, ki niso nič krivi za preobrate zgodovine in vse izdaje, ki se vmes zgodijo. A bo državi vrh podobno parado priredil tudi decembra ob dnevu JLA, ki nas je čisto zares napadla? Tudi v pravi vojski je bilo veliko naših vojakov, oficirjev in obveščevalcev, ki imajo spomine. Jugoslovanska vojska, katere pomožna enota je bila teritorialna obramba, je bila vsaj toliko naša vojska: plačevali smo jo, služili v njej, le da v njen nismo imeli pravic, ki bi morale biti samoumevne. V njej nismo smeli uporabljati svojega jezika in nismo bili enakopravni. Če bi bili, tej vojski na misel ne bi prišlo, da bi šla nad lastne ljudi z orožjem, ki jim ga je predala organizacija, ki smo jo zadnji teden slavili kot menda našo vojsko. Vsaka država ima svoja izdajstva. Jih pa oblastniki redko slavijo, ker je to tvegano. Naslednji, ki bodo izdani, so lahko oni sami.

Politik kot zanič propagandist

Še bolj klavrno kot proslava se je končal poskus prestopa donedavnega podpredsednika vlade **Borisa Koprivnikarja** med pomembne poslovneže. Koprivnikar ima med politiki najbrž najslabši občutek za odnose z javnostmi v zgodovini te države. Je politik, ki je pred dvema letoma v ZDA vzpostavljajal nekakšno partnerstvo med slovensko vlado in podjetjem Uber. Prenos ameriške platforme poslovanja je po tem posredovanju propadel na celi črti. Ko je moral po neki nočni žurki pihati in je bil dovolj trezen, so odpustili kup policistov, ker so mu nastavili to nepomembno pihanje. S sindikati javnega sektorja se je pogajal tako uspešno, da ga je moral šef vlade umakniti, dogovorili pa se niso nič. Podobno je bilo zadnje tedne, ko je bil Koprivnikar že spet v ZDA, ker mu je solastnik in direktor BTC **Jože Mermal** medtem po koncu politične kariere dal službo, ki pa se ji je Koprivnikar po vrnitvi iz ZDA že odpovedal, Mermal pa frekvenci za telefonijo pete generacije, ki mu jo je poskusno dodelil isti Koprivnikar tik pred volitvami.

Po državi je slišati marsikakšna ugibanja, kaj je v ozadju **Bojana Požarja**, da je objavil zgodbo, ki je odneslo dobro službo Koprivnikarja in testne frekvence Mermalu. A povsem jasno je, da so Koprivnikarja v težave spravile katastrofalne napake v nastopanju, ki jih je ponavljal tudi ta teden, ko se je čudil, kako je lahko:

“velik del slovenske javnosti kupil zgodbo, da sem spremenil organizacijo državne uprave, zakonodajo, zaposlil celo vrsto ljudi na različnih institucijah, prirejal javne pozive in razpise, da bi točno izbranemu podjetju podelil frekvence vredne 100€ in si tako zagotovil službo.”

Ljudi je v to, da je zgodba resna, prepričal Koprivnikar sam in ne Požar. 1. junija, torej nekaj dni pred volitvami, se je slikal z Mermalom, ko mu je podeljeval to menda “ničvredno”

frekvenco. In to takole:

Če so se tako slikali za nekaj, kar ni vredno sto evrov, potem na ministrstvu in v podjetjih debelo zapravljajo naš čas in denar. Več kot sto evrov je bil vreden že čas gospodov, ki so se prišli slikat. Pred Koprivnikarjem telekomunikacije niso sodile pod državno upravo in vsaj meni še vedno ni jasno, zakaj bi. In res je tudi, da so pomembni funkcionarji, ki jih je nastavil Koprivnikar, denimo direktorica agencije, ki je podelila to frekvenco, iz SMC in so za to stranko nastopali na volitvah. Podobno kadrira nova vlada tudi zdaj.

Ostane – tudi po umiku – slab vtis, da gre za politične kupčije, ko korupcije ni mogoče izključiti in da je tak cel sistem.

Koprivnikar pa le majhen del.

